

Publicerad 2012-10-07 00:18 av Songbird

en lång en..

Självbedrägeri av the Red Zone...

Ja, varför väljer jag den där andra undrar du för du förstår inte vad jag nästan inte förstår själv. Varför törs vi inte erkänna att det här är så mycket bättre säger du ja

varför är det fast på min hinna undrar du, då jag berättat om den någon utan att säga namn utan bara om känslan jag fann fann..fan..
den där gången av tystnad säger jag ja

Om vi hade varit så shyssta att vi varit ärliga så vet du att jag tycker så hemskt mycket mer om dig än du tror säger du ja

men jag vet..jag vet..vet..jag vet alltid mer än vad andra tror jag inte vet.
Sen ser mer ser än vad andra kan tro att de tror att jag ser.
Förstår alltid innan. Ser ofta allt innan..efter.. före min gåva..mina förfäders vackra, intuition och insikts last.

Du är så duktig på att lämna delar av dig själv, du är som en fotbollsplan
Ååh.. den bilden av alla hörnstolpar du lämnar efter dig är du så generös med säger du

Jag gestikulerar ordlösa ord med min psykiska styrka och mitt inres uthållighet
Fräser alla färgernas Jyllene brott,
livets kallaste vackra sommar var så kort
Tangenttoner gör mig fylla sjuk och jag försöker lugnt samla mina tankar
Hjärtats ensamhet har spillt på sig själv

Du är som en varm klipp håll en sommar dag man vill hålla fast vid säger du ja, men det vet du ju inget om.
Du har aldrig hållt i mig så, fast det är klart att du läser mig som Fifty shades of gray.

Du är som en skattkista där man bara vet att botten inte finns, bara mer.
Du är oändlig i alla dina underbara sidor. De tar aldrig slut.
säger du ja

Du låter mig plocka ostron ur din egna bank av allt du besitter är du helt makalös och det är klart jag fnissar så där härligt, egentligen med hela bubbliga magen och måste tänka efter...nu..Hum..mer..mer.. vad underbart gott säger jag.

Går jag omkring och småler?!? mhmm...

Du får alla mina sinnen att gå på helspänn
Du säger allt det där och mer därtill
Du är allt, passion, levande, ödmjuk, vacker bortom ord.
Och vi har ju inte ens kommit till det fysiska
Det kommer bara att finnas mer av allt from nu om du vill, säger du ja

Allt är längtan av underbar till trots tvekan
En stillsam tvekan. Så mycket kraft i det jag tänker.
Omständigheter som böljar av all sin vilja
Bortom allt emellan bergen..berget.. ligger ett övergivet hjärta
Jag lade det bara mödosamt att vila ett litet slag..slag..slag..
Det låg där och dunkade, pumpade rött i varje andetag
Gömde synbarligen komplimangen i det röda dunket

- Får jag röva bort dig frågar du och jag har inte gett dig lov eller svar ännu.
För tanken är ju att jag snart skall röva bort mig själv, det vet han ju.
Det vore märkligt om den där vår tiden kom nu,
när jag bestämt mig för att åka till det som inte är han..
(eller du för den delen. men är ju det jag...) från..åker..ån..åhh..saknar
..längtar...längtar..radera..adera..

men om jag kunde få klippa den där jädra navel strängen som snurrat sig flera varv om mitt i mina fina
stjärnklara nätter, tänk om, verkligen vad skönt..äh..nä..inte lönt. Orkar inte egentligen..gener.. med svåra
känslor och ting, inte ens viljan vill ha en fling. Vi har det ju så utomordentligt himla bra, mina innerligt
älskade flickor och jag.

men så tänker jag

du är inte svår..
inga hinder för oss
du vill hjärtligt värma mig
du är ärlig och sann
det känns lätt, vilken man
som att molnen skingrar sig
från namaste till aum...aum..aum..shanti.

du säger så kloka saker
som att tiden är aldrig en mått faktor över
hur mycket hjärta man delat med varandra

du säger så fina saker
som du är en kvinna man evigt vill hålla i sin famn
och stanna klockan
du gör så fina saker
som att jaga åt mig för att fylla på alla sinnen och förråd

Mina
ögon tittar
kisar
tittar
andas leende
höger
vänster
fram

- Du säger oj vad det regnar, och så slår du in kilen...fina...! Du är bara rädd.
Släpp det bara, ta mig. Varför gör du så när våran våglängd är så bra?! Vi har den bästa grunden, så fin. Det
är så rätt, förstår du inte..så rätt.
Du är så fin, finare än livet, säger du nu

-Du!! Hallå...du använde mitt uttryck..så gudomligt fin!
Jag förstår och jag ler. För en gångs skull är min duracells "on going pladder mun" helt stängd för att du är
så härligt rak fram.
För att någon bara kan vara så ärlig, du är som jag.
Var är jag?

Så jag borde verkligen

tala..

tycka till..

Jag kan tala om.. Jag vill..vill..vill jag.

Varför är jag så tyst?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Songbird med Poeter.se id #37575 innehar upphovsrätten